

Ewa Waszkowska

Kłyżów, pow. Stalowa Wola. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 8, 88

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KŁYŻÓW, pow. Stalowa Wola
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej /okres halsztacki i początki okresu lateńskiego/.

Cmentarzisko położone jest na wysokiej wydmie we wschodniej części wsi. Podczas mechanicznego wybierania piasku natrafiono na groby ciałopalne. Odkryto 211 grobów, wśród których tylko dwa reprezentowały pochówki jamowe, zaś pozostałe popielnicowe. Występowały one na głębokości około 120-150 cm. Tworzyły owalne skupiska od kilkunastu do kilkudziesięciu popielnic, usytuowane na osi wschód-zachód.

Popielnice z przepalonymi kośćmi niekiedy przykryte były misą. Zaobserwowano prawie zupełny brak przystawek w grobach. Wyjącznie w popielnicach znajdowało się wyposażenie metalowe, które odkryto w 48 grobach. Były to przede wszystkim ozdoby brązowe, wśród których znajdowały się kolczyki typu scytyjskiego oraz skręty typu Trzęsówka /półtorazwojowa spirala z jednym końcem zwiniętym ślimacznicowato, drugim zaostrozonym i nawiniętą na obwód sprężynką/. Oprócz brązowych odkryto także ozdoby i narzędzia żelazne. Ozdoby reprezentowane były przez szpile oraz półtorazwojowy skręt, narzędzia zaś przez noże i szydło. Wśród naczyń najliczniejsze były okazy wazowate, często zdobione nad załomem brzuśca.

Interesującą grupę tworzą smukłe naczynia z załomem brzuśca na około 1/3 wysokości, zdobione w partii przydennej. Stosunkowo nielicznie występowały naczynia jajowate bez charakterystycznego dla grupy tarnobrzeskiej zdobienia. Spotykane na cmentarzysku misy mają formę półkolistą, niektóre są profilowane, nieliczne okazy posiadają pustą nóżkę.

Funkcję popielnic oprócz naczyń wazowatych i jajowatych pełniły w kilku przypadkach misy, w jednym zaś naczynie miniaturowe.

Cmentarzisko należy do grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej i można je datować na okres halsztacki i początki okresu lateńskiego.

Prace wykopaliskowe zostały zakończone.

KOMOROWO, pow. Szamotuły
Stanowiska 4 i 12

patrz
wczesne średniowiecze

KOSCIELEC KUJAWSKI, pow. Inowrocław
Stanowisko 16

patrz
neolit